

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน*

THE DEVELOPMENT OF ACADEMIC ENGLISH SKILLS IN AN ENGLISH FOR ACADEMIC PURPOSES COURSE FOR GRADE 12 STUDENTS AT PATUMWAN DEMONSTRATION SCHOOL, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

เบญจมาศ พงษ์พล*, อุดมลักษณ์ กูลศรีโรจน์, สิทธิกร สุมาลี

Benjamas Phongphon*, Udomluk Koolsriroj, Sitthikorn Sumalee

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Kasetsart University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: benjamaspa@gs.swu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และ 2) ประเมินทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักเรียนหลังการเรียนรายวิชาที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ปีการศึกษา 2567 จำนวน 62 คน และอาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 9 คน จาก 8 มหาวิทยาลัย ทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงเพื่อประเมินคุณภาพของรายวิชาที่พัฒนาขึ้น เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง รายวิชาที่พัฒนาขึ้น แบบประเมินคุณภาพรายวิชา และแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเครื่องมือวิจัยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) อยู่ในช่วง 0.67 - 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ผลการวิจัยพบว่า 1) รายวิชาที่พัฒนาขึ้นได้ออกแบบตามกรอบแนวคิดภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของยุโรป (CEFR) มีโครงสร้างเนื้อหา 6 หน่วยสำหรับสายวิทยาศาสตร์ ได้แก่ Engineering, Physiotherapy, Architecture, Medicine, Dentistry และ Pharmacy และ 6 หน่วยสำหรับสายอักษรศาสตร์ ได้แก่ Social Science, Economics, Law, Language, Business และ Tourism ซึ่งองค์ประกอบของรายวิชาได้รับการประเมินว่ามีความเหมาะสมในระดับดีเยี่ยม และ 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่ารายวิชาที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษา

คำสำคัญ: การพัฒนารายวิชา, ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ, ทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ

Abstract

This study employed a research and development (R&D) design with the purposes of 1) Developing an English course for higher education preparation for Grade 12 students and 2) Evaluating students' academic English skills after completing the developed course. The participants consisted of 62 Grade 12 students from Patumwan Demonstration School, Srinakharinwirot University, in the academic year 2024. In addition, nine university lecturers from eight public and private universities and five experts were purposively selected to provide information and to evaluate the quality of the developed course. The research instruments included a semi-structured interview, the developed English course for higher education preparation, a course quality evaluation form, and pre-test and post-test instruments measuring academic English skills. Data was analyzed using descriptive statistics, including percentages, means, and standard deviations, as well as a t-test to compare students' learning achievement before and after the course implementation. The research instruments were validated through content validity, with item-objective congruence (IOC) values ranging from 0.67 to 1.00, which were considered acceptable. The findings revealed that 1) The developed course was designed based on the frameworks of English for Academic Purposes (EAP), English for Specific Purposes (ESP), and the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR). The course content consisted of six units for the science track, Engineering, Physiotherapy, Architecture, Medicine, Dentistry, and Pharmacy and six units for the arts track, Social Science, Economics, Law, Language, Business, and Tourism. The overall components of the course were evaluated at an excellent level. 2) The students' academic English achievement after completing the course was significantly higher than that before the course at the .05 level, indicating that the developed course effectively enhanced students' academic English skills. The findings of this study can be used as a guideline for designing learning programs to prepare students for higher education.

Keywords: Course Development, English for Academic Purposes, Academic English Skills

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 ความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และโลกาภิวัตน์ได้เร่งให้ประเทศไทยต้องพัฒนาศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และทรัพยากรมนุษย์เพื่อแข่งขันในเวทีโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ทักษะสำคัญในการอยู่รอดคือความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสากล ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นต่อการศึกษาและการทำงาน

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในด้านสังคม การศึกษา การทำงาน และการสื่อสารระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในตลาดแรงงานที่ต้องการบุคลากรที่สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในชีวิตประจำวันและบริบทวิชาชีพ (Blueford, V., 1994) อีกทั้งยังเป็นภาษาราชการของหลายประเทศและเป็นภาษาทำงานขององค์กรระดับโลก ทำให้ภาษาอังกฤษเป็นช่องทางที่สำคัญมากในการเข้าถึงองค์ความรู้ และนวัตกรรมสากล (ผู้จัดการออนไลน์, 2563); (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ระบุว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยมีอันดับความสามารถด้านภาษา (TOEFL) ลดลงจากอันดับที่ 56 ในปี พ.ศ. 2556 เป็นอันดับที่ 57 ในปี พ.ศ. 2565 สะท้อนความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สอดคล้องกับกรอบ CEFR และความต้องการของโลกยุคดิจิทัล อย่างไรก็ตาม รายงานฉบับปี 2553 ชี้ว่า การสอนภาษาอังกฤษในไทยยังคงมุ่งเน้นทักษะการสื่อสารทั่วไปมากกว่าทักษะเชิงวิชาการ

และวิชาชีพ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และฉัตรลลิกา มหาพูนทอง, 2550) ที่พบว่านักศึกษาประสบปัญหาด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการนำเสนอ การเขียน และการพูดเชิงวิเคราะห์ จึงจำเป็นต้องพัฒนาแนวทางการสอนที่ตอบโจทย์ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพอย่างเป็นระบบ

จากการสำรวจข้อมูลศิษย์เก่าระดับปริญญาตรี พบว่า นักเรียนบางส่วนยังขาดทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการที่จำเป็นต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะทักษะการฟังบรรยาย การอภิปราย และการเขียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากบริบทดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเตรียมความพร้อมด้านทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การศึกษาในระดับอุดมศึกษา และการใช้ในบริบทวิชาชีพในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ
2. ประเมินทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยมีขั้นตอนการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ผ่านการทบทวนเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ

กลุ่มเป้าหมาย ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 9 คน จาก 8 มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษและอาจารย์ที่ไม่ได้สอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ซึ่งสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในบริบทวิชาชีพต่าง ๆ โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักศึกษา

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความชัดเจน ความเหมาะสม และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผลการตรวจสอบพบว่าค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ และได้ปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นัดหมายและสัมภาษณ์รายบุคคลตามความสะดวกของผู้ให้ข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นแนวทาง พร้อมบันทึกและสรุปสาระสำคัญอย่างเป็นระบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากการสัมภาษณ์วิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดหมวดหมู่ตามประเด็น ปัญหา ทักษะเชิงวิชาการ และ ข้อเสนอแนะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนารายวิชา

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบและพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะเชิงวิชาการในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยอาศัยข้อมูลจากการสรุปผลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลในระดับอุดมศึกษา และการวิเคราะห์เนื้อหาตามกรอบมาตรฐานสากล ได้แก่ กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของยุโรป (CEFR) ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ (EAP) และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) เพื่อให้รายวิชามีความเหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

กลุ่มเป้าหมาย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ 2 คน ได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อประเมินคุณภาพรายวิชาที่พัฒนาขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ร่างรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ 2) แบบประเมินรายวิชา และ 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับสายวิทยาศาสตร์และสายอักษรศาสตร์

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ร่างรายวิชาได้รับการออกแบบบนพื้นฐานของข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการศึกษากรอบแนวคิด CEFR, ESP และ EAP เพื่อกำหนดหลักการ เนื้อหา และผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ จากนั้นนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ขณะเดียวกัน แบบประเมินรายวิชาและแบบทดสอบก่อน-หลังเรียนได้รับการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อประเมินความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความชัดเจนของข้อคำถาม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในช่วง 0.67 - 1.00 ก่อนนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการวิจัยจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลจากการประเมินคุณภาพรายวิชาได้รับการวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบรายวิชา ทั้งด้านสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ กิจกรรม แบบฝึกหัด และการประเมินผล โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางและคำอธิบายเชิงวิเคราะห์

โดยระดับคะแนน ดังนี้ ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก, ระดับ 4 หมายถึง ดี, ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง, ระดับ 2 หมายถึง พอใช้ และระดับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

ซึ่งผู้วิจัยกำหนดการแปลความหมายของเกณฑ์คุณภาพไว้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

4.51-5.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดีเยี่ยม

3.51-4.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

2.51-3.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

1.00-1.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รายวิชา (Research 2)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำร่างรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อที่ผ่านการพัฒนาไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 เพื่อประเมินประสิทธิผลของรายวิชาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของผู้เรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 236 คน แบ่งเป็นสายวิทยาศาสตร์ 141 คน และสายอักษรศาสตร์ 95 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 62 คน ประกอบด้วย นักเรียนสายวิทยาศาสตร์ 32 คน และสายอักษรศาสตร์ 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) จำนวน 45 ข้อ รูปแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้ตามรายวิชาที่พัฒนาขึ้นระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน 2567 โดยดำเนินการ 1) ขออนุญาตจากผู้บริหารโรงเรียน 2) ทดสอบก่อนเรียน 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอน 4) สังเกตพฤติกรรมและประเมินชิ้นงานของผู้เรียนระหว่างเรียน และ 5) ทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการประเมินรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนทั้งสองสายการเรียนใช้สถิติ t-test (dependent) เพื่อวัดความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิเคราะห์คุณภาพการปฏิบัติด้านคำศัพท์ การอ่าน ไวยากรณ์ การเขียน การฟัง และการพูด ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน (ความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ) พร้อมนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบายตามเกณฑ์การประเมินของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เกณฑ์การแปลผลคะแนน

ดีมาก เท่ากับ 80 - 100, ดี เท่ากับ 79 - 70, ปานกลาง เท่ากับ 69 - 60, พอใช้ เท่ากับ 59 - 50 และปรับปรุง เท่ากับ 49 - 0

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและปรับปรุงรายวิชา

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินรายวิชาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผลความพึงพอใจของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อระบุจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนา จากนั้นนำผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เพื่อประเมินประสิทธิผลของรายวิชาและตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวถูกนำมาใช้ในการปรับปรุงรายวิชาให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อประกอบการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อให้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุดและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาคือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ

1. ผลการจัดทำรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาคือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาคือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ออกแบบตามแนวคิดภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาคือ (EAP) และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) โดยเชื่อมโยงกับกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษของยุโรป (CEFR) มีรายละเอียดรายวิชา ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	
	สายวิทยาศาสตร์	สายอักษรศาสตร์
ผลการเรียนรู้	1. ฟังและจับใจความ จากเรื่องที่ฟังได้ และพูดอภิปราย แสดงความคิดเห็นจากเรื่องฟังได้	
	1. ฟังและจับใจความจากวิดีโอ Ted talk เกี่ยวกับวิศวกรรมได้	1. ฟังและจับใจความจากเรื่องของ Climate change ได้
	2. พูดอภิปราย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแพทย์ได้	2. พูดอภิปราย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ Climate change ได้
	2. ฟังและพูดวิเคราะห์เรื่องที่ฟังได้	
	1. ฟัง Ted talk และวิเคราะห์เกี่ยวกับยาส่วนบุคคลได้	1. ฟังและวิเคราะห์บทสนทนาระหว่างพนักงานโรงแรมและนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในโรงแรมได้

ตารางที่ 1 ผลการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ (ต่อ)

ผลการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	
	สายวิทยาศาสตร์	สายอักษรศาสตร์
ผลการเรียนรู้	3. สามารถฟังและพูดเปรียบเทียบ พร้อมกับให้เหตุผล ข้อดีข้อเสียได้	
	1. ฟังและพูดเกี่ยวกับการเลือกวัสดุในการก่อสร้างได้ 2. พูดเปรียบเทียบวัสดุที่เหมาะสมในการก่อสร้างได้	1. ฟังและพูดเกี่ยวกับ application online กับเด็กได้ 2. พูดเปรียบเทียบข้อดีหรือข้อเสีย ของการใช้ Application
	4. สามารถเลือกใช้คำที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในการพูดและเขียนให้เหมาะสมกับบริบท	
	1. เลือกใช้คำเขียนที่เป็นทางการในการเขียนอธิบายกราฟได้ 2. เลือกใช้คำพูดที่เป็นทางการในสถานการณ์ที่เป็นทางการได้	1. เลือกใช้คำเขียนที่เป็นทางการในการเขียนอธิบายกราฟได้ 2. เลือกใช้คำพูดที่เป็นทางการในสถานการณ์ที่เป็นทางการได้
	5. อ่านจับใจความหลักและใจความย่อยของเรื่องที่อ่านได้	
	1. อ่านจับใจความจากบทความทางการแพทย์และเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับแพทย์ทางเลือกได้	1. อ่านจับใจความจากบทความและเขียนสรุปใจความสำคัญเกี่ยวกับธุรกิจได้
	6. เขียนสรุปเรื่องที่อ่านหรือฟังได้	
	1. เขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับแพทย์ทางเลือกได้ 2. ฟังสถานการณ์จริงของนักท่องเที่ยวไปช้อปปิ้งที่ร้านขายยาที่เภสัชกร	1. เขียนจดหมายสมัครฝึกงานตามโจทย์ที่กำหนดให้ 2. ฟังสถานการณ์จริงจากการสัมภาษณ์งานระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์
รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้		

ตารางที่ 2 หัวข้อรายวิชา (Course Outline)

สายวิทยาศาสตร์	สายอักษรศาสตร์
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Engineering: Exploring Engineering and Infrastructure	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Social Science: Climatic Chronicles: Navigating Education Challenges
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Physical Therapy: Alternative Medicine and Understanding Linkers	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Economics: Economic Echo: Trends and Patterns
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Architecture: Building Structures: Understanding Climate Change's Impact	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Law: Social tensions
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Medicine: Understanding Statistics and Describing Graphs	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Tourism: Accessible Tourism Experience
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Dentistry: Oral Health Essentials: Understanding Mouth Care	หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Business: Business Activity and Market Dynamics
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Pharmacy: Identifying health problems	หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 Language: Formal Letter Writing

องค์ประกอบของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ

รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน ได้แก่

1. ประมวลการสอน (Course Syllabus) ระบุสาระสำคัญของรายวิชา คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์รายวิชา หน่วยการเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียน และแนวทางการวัดและประเมินผล
2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Lesson Plans) ประกอบด้วย สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์รายบท สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน กิจกรรมการเรียนรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การประเมินผลการเรียนรู้ และสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน

2. ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้

ผลการตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสายวิทยาศาสตร์และสายอักษรศาสตร์มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยม โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.74 - 4.92

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 12 หน่วยการเรียนรู้

	หน่วยการเรียนรู้												
	สายวิทยาศาสตร์						สายอักษรศาสตร์						
	1	2	3	4	5	6	1	2	3	4	5	6	
ประเด็นการวิเคราะห์	1. การประเมินคุณภาพแผนการเรียนรู้												
	\bar{X}	4.66	4.76	4.66	4.77	4.70	4.77	4.64	4.77	4.73	4.84	4.70	4.87
	S.D.	0.48	0.47	0.48	0.36	0.39	0.44	0.51	0.39	0.38	0.23	0.50	0.26
	ผลการประเมิน	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม
	2. การประเมินคุณภาพสื่อ												
	\bar{X}	4.88	4.68	4.89	4.85	4.91	4.81	4.75	4.73	4.73	4.77	4.67	4.89
	S.D.	0.15	0.48	0.26	0.36	0.21	0.28	0.37	0.46	0.48	0.37	0.51	0.26
	ผลการประเมิน	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม
	3. ประเมินคุณภาพใบกิจกรรม												
	\bar{X}	4.86	4.92	5.00	4.88	4.92	4.88	4.80	4.88	4.88	4.88	4.88	4.94
	S.D.	0.21	0.00	0.00	0.27	0.18	0.27	0.34	0.27	0.27	0.27	0.27	0.13
	ผลการประเมิน	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม
	4. การประเมินคุณภาพแนวการตอบใบกิจกรรม												
\bar{X}	5.00	4.60	5.00	4.85	4.63	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	
S.D.	0.00	0.55	0.00	0.34	0.54	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	
ผลการประเมิน	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	
โดยรวมทุกด้าน													
\bar{X}	4.85	4.74	4.89	4.84	4.79	5.00	4.80	4.85	4.85	4.87	4.81	4.92	
S.D.	0.21	0.40	0.18	0.33	0.34	0.00	0.31	0.28	0.28	0.22	0.32	0.16	
ผลการประเมิน	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	

จากตารางที่ 6 เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งสายวิทยาศาสตร์และสายอักษรศาสตร์มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับดีเยี่ยมทุกหน่วยการเรียนรู้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้สายวิทยาศาสตร์ทั้ง 6 หน่วยมีค่าความเหมาะสมในช่วง $\bar{X} = 4.63 - 5.00$ ขณะที่แผนการจัดการเรียนรู้สายอักษรศาสตร์ทั้ง 6 หน่วยมีค่าความเหมาะสมอยู่ในช่วง $\bar{X} = 4.80 - 5.00$ โดยเฉพาะด้านคุณภาพใบกิจกรรม แนวการตอบใบกิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ซึ่งได้รับการประเมินในระดับสูงมาก ทั้งนี้ แม้อันแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นเล็กน้อย แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยมเช่นกัน โดยทั้งสองสายมีค่าเฉลี่ยการประเมินอยู่ในระดับดีเยี่ยมทุกด้าน สะท้อนถึงความเหมาะสมของการออกแบบแผนการเรียนรู้ที่สามารถใช้ได้กับผู้เรียนต่างกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6

ผู้วิจัยได้นำรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พร้อมประเมินทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของรายวิชา

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนรู้อายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ และสายอักษรศาสตร์

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์ ก่อนและหลังการเรียนรู้อายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ

	กลุ่มตัวอย่าง (n)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p-value
ก่อนเรียน	32	45	22.13	4.90	8.76	.00
หลังเรียน	32	45	28.41	3.90		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับคะแนน .05

จากตารางที่ 4 พบว่า หลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อที่พัฒนาขึ้น นักเรียนสายวิทยาศาสตร์มีคะแนนทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 8.76, p = .00$) โดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มจาก 22.13 (S.D. = 4.90) เป็น 28.41 (S.D. = 3.90) แสดงให้เห็นว่ารายวิชาที่พัฒนาขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนสายวิทยาศาสตร์มีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการอย่างชัดเจน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักเรียนสายอักษรศาสตร์ ก่อนและหลังการเรียนรู้อายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ

	กลุ่มตัวอย่าง (n)	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p-value
ก่อนเรียน	30	45	20.70	6.32	10.90	.00
หลังเรียน	30	45	33.10	5.87		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับคะแนน .05

จากตารางที่ 5 พบว่า หลังการเรียนรู้อายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ นักเรียนสายอักษรศาสตร์มีคะแนนทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 10.90, p = .00$) โดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มจาก 20.70 (S.D. = 6.32) เป็น 33.10 (S.D. = 5.87) สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรายวิชาที่พัฒนาขึ้นในการส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของนักเรียนสายอักษรศาสตร์ นอกจากนี้ รายวิชาดังกล่าวยังช่วยเสริมพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของผู้เรียนทั้งสายวิทยาศาสตร์และสายอักษรศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการประเมินทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งสายวิทยาศาสตร์และสายอักษรศาสตร์มีคะแนนภาษาอังกฤษเชิงวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่ารายวิชาที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพผลชัดเจนในการเสริมสมรรถนะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของผู้เรียน

นักเรียนสายวิทยาศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์โดยรวมระดับดีมาก โดยโดดเด่นด้านการฟัง การพูด การอ่าน และคำศัพท์ ขณะที่ทักษะการเขียนและไวยากรณ์ยังควรพัฒนาเพิ่มเติม

นักเรียนสายอักษรศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ในระดับดีมากถึงดี โดยเฉพาะการเขียนและการฟัง การพูดที่พัฒนาเด่น ส่วนคำศัพท์ การอ่าน และไวยากรณ์แม้อยู่ในระดับดีมาก แต่ยังคงควรได้รับการเสริมเพื่อให้ครอบคลุมทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้น ได้รับการออกแบบจากข้อมูลเชิงลึกที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์ระดับอุดมศึกษา ทั้งผู้สอนและไม่สอนภาษาอังกฤษ เพื่อสะท้อนความต้องการทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในระดับอุดมศึกษาอย่างแท้จริง ส่งผลให้โครงสร้างรายวิชา เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับบริบทการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการประเมินคุณภาพรายวิชาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รายวิชามีความเหมาะสมในระดับดีมากถึงดีเยี่ยม ทั้งด้านเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล โดยเฉพาะการใช้ภาระงานจริง เช่น การอ่านบทความวิชาการ การเขียนจดหมายแนะนำตัวเชิงวิชาการ และการโต้เถียงที่ พร้อมการประเมินด้วยรูบริก ซึ่งสะท้อนถึงการออกแบบรายวิชาอย่างเป็นระบบ (Kaya, S., 2021); (Ishtiaq, M. & Ali, T. M., 2023) รวมทั้งแนวคิดการเรียนรู้ตามภาระงานจริง (Saraiwang, S. & Worawong, K., 2023)

ผลการประเมินคุณภาพของรายวิชาและแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รายวิชาที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพอยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม ทั้งในด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และสื่อการสอน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการออกแบบรายวิชาบนพื้นฐานของแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อ (EAP) และแนวคิดการจัดการเรียนรู้บนฐานสมรรถนะ มีความสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากกระบวนการพัฒนารายวิชาที่เริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนและผู้สอน ประกอบกับการนำกรอบแนวคิด CEFR และหลักการออกแบบรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการมาใช้ในการกำหนดผลการเรียนรู้และกิจกรรมในแต่ละหน่วย ส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความเป็นระบบ ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Graves, K. ที่เสนอว่าการออกแบบรายวิชาควรเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผลเข้าด้วยกันอย่างมีความหมาย (Graves, K., 2000)

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรายวิชาที่พัฒนาขึ้นในการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทเชิงวิชาการ โดยผู้เรียนมีพัฒนาการเด่นชัดในด้านการอ่านเชิงวิชาการ การเขียนเชิงวิชาการ และการสื่อสารเชิงวิชาการ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายกลุ่ม พบว่า นักเรียนสายวิทยาศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับดีถึงดีเยี่ยม ขณะที่นักเรียนสายอักษรศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการทางภาษาอย่างชัดเจน สะท้อนว่ารายวิชาที่พัฒนาขึ้นสามารถรองรับความแตกต่างของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม ผลการวิจัยสอดคล้องกับ Mudinillah, A. et al. อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ยังมีข้อจำกัดด้านกลุ่มตัวอย่างและระยะเวลาในการทดลองใช้รายวิชา ซึ่งการวิจัยในอนาคตควรขยายบริบทและศึกษาผลในระยะยาวเพิ่มเติม (Mudinillah, A. et al., 2024)

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด รายวิชาได้รับการออกแบบอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลที่มุ่งส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินว่ารายวิชา มีความเหมาะสมในระดับดีเยี่ยม และสามารถตอบสนองความต้องการด้านทักษะภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้อย่างเหมาะสม ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อมีพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ

และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในบริบทเชิงวิชาการได้เหมาะสมมากขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรายวิชาในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของผู้เรียน นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า รายวิชาดังกล่าวมีศักยภาพในการนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยควรพัฒนารูปแบบรายวิชาให้มีความยืดหยุ่น และออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับระดับสมรรถนะทางภาษาที่แตกต่างกันของผู้เรียน รวมทั้งควรมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนควบคู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาวิชาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในอนาคต สำหรับการวิจัยในอนาคต ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังสถานศึกษาหรือบริบทที่หลากหลาย รวมทั้งเพิ่มกลุ่มเปรียบเทียบ และศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ในระยะยาว เพื่อประเมินความคงทนของพัฒนาการด้านทักษะภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ นอกจากนี้ ควรประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนควบคู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาวิชาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). การวิเคราะห์สัดส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ของตัวชี้วัดตามมาตรฐานการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2557). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- _____. (2562). สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล ปี 2565 (IMD 2022). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2563). ภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาสำคัญอย่างไร. เรียกใช้เมื่อ 2 กรกฎาคม 2568 จาก <https://mgronline.com/qol/detail/9630000053516>
- สุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และฉลลิกา มหาพูนทอง. (2550). การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 17(3), 66-72.
- Blueford, V. (1994). Future job openings for new entrants by industry and occupation. *Occupational Outlook Quarterly*, 38(4), 46-50. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.18652.03209>
- Graves, K. (2000). *Designing language courses: A guide for teachers*. Boston: Heinle & Heinle.
- Ishtiaq, M. & Ali, T. M. (2023). Task-based language teaching (TBLT) perceptions and implementation in tertiary speaking classes in Bangladesh. *ICRRD Quality Index Research Journal*, 14(1), 99-108. <https://doi.org/10.35445/alishlah.v14i1.1203>
- Kaya, S. (2021). From needs analysis to development of a vocational English language curriculum: A practical guide for practitioners. *Journal of Pedagogical Research*, 5(1), 154-171.
- Mudinillah, A. et al. (2024). Task-based language teaching: A systematic review of research and applications. *Lingeduca: Journal of Language and Education Studies*, 3(2), 102-115.
- Saraiwang, S. & Worawong, K. (2023). The use of task-based and game-based learning in English learning at small primary schools in Nakhon Pathom, Thailand. *PASAA Journal*, 67(2023), 1-23.